

APORTACIONS DE L'ASSOCIACIÓ D'ARXIVERS – GESTORS DE DOCUMENTS DE CATALUNYA A LA PROPOSICIÓ DE LLEI DE TRANSPARÈNCIA, ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA I BON GOVERN

Consideracions inicials:

Les aportacions que presentem a continuació s'han formulat prenent com a referència l'última versió disponible a Escó 136 del redactat de la Proposició de llei de transparència, accés a la informació pública i bon govern (de data 09.12.2013). Com a associació professional, les recomanacions i suggeriments que sotmetem a consideració dels ponents tenen el seu fonament en l'expertesa tècnica del col·lectiu al qual representem. Els arxivers i gestors de documents, tal com estableix la Llei 10/2001 d'arxius i documents, som els agents de l'administració pública encarregats de dissenyar els sistemes de gestió de documents que abasten la producció, la tramitació, el control, l'avaluació i la conservació dels documents i l'accés a aquests, i que en garanteixen llur autenticitat, integritat i fiabilitat. Ara bé, no són meres esmenes tècniques destinades a millorar l'efectivitat procedimental dels principis jurídics i organitzatius recollits en aquesta Proposició (més adients, per tant, per a una fase posterior de desenvolupament reglamentari), sinó que, sobretot, pretenen assegurar la coordinació del nou text amb el conjunt normatiu ja existent en matèria d'accés a la informació i documentació pública, així com garantir l'efectiu encaix funcional dels nous òrgans i instruments encarregats de tutelar i canalitzar el dret d'accés i la transparència en el marc de la vigent estructura orgànica de l'administració, assenyalant-ne, si s'escau, la no adequació d'aquesta última.

Destaquem, d'entrada, els tres postulats que vertebraven la pràctica totalitat d'aportacions que segueixen:

- El concepte d'informació pública no es pot dissociar del de document públic, si es vol garantir la seva autenticitat, integritat i fiabilitat.
- El sistema general d'informació en format electrònic, així com els seus instruments i l'estructuració de llurs continguts, s'ha de fonamentar en els sistemes de gestió de documents i en el marc d'interoperabilitat del sector públic.
- La nova entitat reguladora del dret d'accés i la transparència, mitjançant els canvis orgànics i funcionals que es creguin oportuns, ha d'integrar en la seva estructura l'actual Comissió Nacional d'Accés, Avaluació i Tria Documental,

així com assumir la funció de planificar i implementar el Sistema General de Gestió Documental, en l'àmbit de la Generalitat de Catalunya.

Article 1.1

Text actual	Proposta d'esmena
b) Regular i garantir el dret d'accés dels ciutadans a la informació pública	b) Regular i garantir el dret d'accés dels ciutadans a la informació i documentació pública.

2

Arguments:

Atenent les consideracions inicials on sol·licitem més claredat en la definició dels conceptes, proposem que el punt b) faci menció explícita a “informació i **documentació pública**” a fi i efecte de coordinar la proposta de llei amb el concepte de documentació pública palès al Capítol I “Els documents públics”, articles 6.1 i 6.2 “Enumeració dels documents públics” de la Llei 10/2001 d'Arxius i Documents. Creiem important vincular informació i documentació, fent-ne explícita la menció, per considerar el concepte d'informació pública reductiu i insuficient.

La menció a “document”, per exemple, apareix de manera clara a l'article 13 de la llei 19/2013, de transparència, a l'interior de la definició d'informació pública, on s'esmenta que aquesta es compon de “continguts o documents”, donant a entendre que el concepte de “document” és part constitutiva del concepte d'informació. Tot i així, la llei 19/2003 insisteix en mencionar els “documents” a l'article 11 on es defineix l'“accessibilitat” sol·licitant que aquesta sigui “sobre els documents i recursos de informació”, essent, en aquest cas, no pas un element inherent a la informació, sinó un concepte a part que el complementa però que no l'inclou específicament.

Accedir al document no vol dir sempre accedir a la seva informació. Però accedir a la informació, a vegades impedeix veure el document del qual aquesta emana, restant capacitat a l'interessat per avaluar l'autenticitat i la fiabilitat del propi document, a fi i efecte d'avaluar la credibilitat de la informació. Aquesta problemàtica es va plantejar a la llei 11/2007, d'Accés electrònic dels ciutadans als serveis públics, davant la dificultat de considerar la informació o els documents que s'expedien en còpia als ciutadans i quina possibilitat tindrien aquests de poder verificar l'origen de la dita còpia. A tal efecte es creà el CSV o Codi Segur de Verificació, que es regulà als articles 18.1 b) i al 30.5. En tots dos es preveu que el ciutadà disposi d'una còpia electrònica o d'una còpia en paper del

document original en mans de l'Administració, la qual disposarà d'aquest codi únic que l'identifica de manera unívoca a l'interior del sistema de l'Administració. Amb aquest mecanisme el ciutadà podrà verificar sempre que vulgui la integritat del document que disposa en còpia confrontant-lo amb l'original. En aquest sentit, davant d'un escenari digital com s'orienten totes les administracions públiques, l'accés a la informació pública es pot fer de diferents maneres:

- Accedint directament als documents que contenen la informació sol·licitada.
- Accedint a una còpia digital o en paper dels documents originals.
- Accedint a un extracte informatiu, elaborat ad hoc per l'Administració, amb la informació sol·licitada.

En tots tres casos considerem necessària la capacitat del ciutadà per poder verificar la informació transmesa amb els documents originals d'on prové, si ho creu pertinent. El mecanisme del CSV, com diem, exemplifica la necessitat de poder demostrar la integritat del document original i, per tant, validar-ne la seva autenticitat i fiabilitat.

Per aquests motius considerem que mencionar explícitament “informació i documentació pública” no és en cap cas redundant, sinó que clarifica els conceptes de la proposició de llei i habilita a l'Administració a disposar de mecanismes que en permetin una validació de la seva qualitat, autenticitat i fiabilitat.

Incloure el concepte de “documentació pública”, a més, fixa de manera més precisa l'abast de la transparència i la publicitat activa. Així, l'article 6.1 de la Llei 10/2001 d'Arxius i Documents que defineix clarament el concepte de document públic com “aquell produït o rebut en l'exercici de les funcions de cada un dels càrrecs, ens i organitzacions de caràcter públic.” En aquest sentit els principis de producció i recepció dels documents permeten incorporar a la proposta de llei la totalitat de la documentació en disposició de l'organisme públic i impedeix l'exclusió per raó d'origen o procedència, o de suport i format.

Incorporar al punt b) el concepte de “documentació pública” permetrà incloure als efectes d'aquesta proposició de llei tota la documentació sigui quin sigui el seu estat de transmissió, això és, originals, còpies, però també esborranys i versions. Poder tenir a l'abast i poder sol·licitar l'accés a tota la documentació, amb independència d'aquest estat, incrementarà l'abast de la transparència.

A fi i efecte d'aprofundir en la transparència, una bona gestió documental que permeti el control de la documentació pública, sigui quin sigui el seu estat de

transmissió, o estigui on estigui dins de la tramitació, permetrà un accés complet a totes aquelles dades i informació que els documents transporten.

Finalment, fer menció explícita de “la documentació pública” permetrà incorporar en l’abast d’anàlisi jurídic derivat dels preceptes de la Llei de Transparència, la Llei 10/2001 en tota la seva integritat, a fi i efecte que s’eviti en qualsevol moment que es pugui posar en qüestió quan parlem d’informació o quan parlem de document. Això permetrà evitar una generació de dubtes raonables que entorpirien els procés d’accés efectiu.

Article 1.2

Text actual	Proposta d’esmena
“ (...) la millora de la qualitat de la gestió administrativa (...)”	“ (...) la millora de la qualitat de la informació pública i de la gestió administrativa (...)”

Arguments:

Proposem incorporar al redactat de l’article “la qualitat **de la informació pública** i de la gestió administrativa.” D’aquesta manera també es farà èmfasi en la necessitat de mesures que permetin produir, disposar i difondre informació de qualitat i fidedigne, element substancial perquè la transparència sigui realment efectiva tal com, per altra banda, especifiquen l’article 28.1 de la Llei 26/2010 on es diu que “els ciutadans tenen dret a obtenir informació veraç i de qualitat” i l’article 9 de la Llei 29/2010 on es descriu que la informació del sector públic ha de ser actualitzada, objectiva, útil i accessible a fi i efecte que sigui de qualitat.

La qualitat de les dades té per fonament la correcta gestió interna dels processos d’incorporació, ordenació, classificació i arxivament de les dades i documents produïts o rebuts per l’Administració. Sense una estructuració competent d’aquests processos, la informació derivant pot ser posada en dubte en qualsevol moment, reduint la capacitat real de qualsevol llei de Transparència. Només d’aquesta manera es fa comprensible el punt 9.2 c) de l’article 9 de la llei 29/2010 on es concreta que les administracions públiques, per a fer efectiu el dret a una informació veraç i de qualitat, hauran d’informar de “l’existència de bases de dades i arxius que contenen informació directament relacionada amb l’interès dels ciutadans”. Per poder complir amb aquest article, cal d’una banda qualitat en la manera en què “informem de”, a la vegada que cal també qualitat en la manera com tenim a l’abast aquestes bases de dades i arxius. Aquesta suma de qualitats, provocarà una informació de qualitat.

En aquest sentit, incidir en tot moment en els elements que permetin demostrar-ne la “qualitat” també és important. Cal promoure una llei que permeti al ciutadà certificar amb les fonts originals la credibilitat de la informació transmesa, tal com ja hem enunciat als comentaris de l'article 1.1. Per aquest motiu parlar de la qualitat de la informació ens sembla obligatori.

Article 2.1

Text actual	Proposta d'esmena
<i>No consta</i>	a) “Informació pública. Grau de coneixement constituït a partir de dades i documents, sigui quin sigui el seu format o suport, que es troben en disposició d'algun dels subjectes descrits en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei i que hagin estat produïts o rebuts en l'exercici de les seves funcions.”

5

Arguments:

És recomanable aportar una definició precisa d'Informació Pública en aquest article atès que té vocació de glossari d'aplicació i comprensió. En aquest sentit, s'hi defineixen tots els elements que componen el títol de la pròpia llei amb excepció del d'Informació Pública que es posposa fins a l'article 19.1. Disposar d'una definició d'entrada afavorirà la comprensió de molts punts que vindran a continuació.

Amb l'objectiu ja expressat de crear un vincle funcional entre la futura llei de Transparència i la Llei 10/2001 d'Arxius i Documents, proposem una definició que inclogui els dos elements bàsics que configuren la informació, és a dir, les dades i el document com a contenidor d'informació però, sobretot, com a garant de credibilitat dins el sistema. La condició de document fa que la informació pugui ser considerada autèntica i fiable, propietats essencials per a una més alta veracitat.

La informació, tal com ha estat definida pel científic de la informació i la computació Börje Langefors,¹ pot ser entesa a partir d'aquesta equació:

$$I = i (D, S, t)$$

¹ LANGEFORS, Börje. *Essays on Infology*. Dept. of Information Systems. Göteborg University, Göteborg, 1993.

I representa la informació que podem obtenir a partir d'un procés de interpretació *i*, que opera sobre les dades *D*, a la vegada que utilitza el nostre preconeixement *S*, durant un temps determinat *t*.

D'aquesta equació se'n deriva que les dades formen part inherent de la natura de la informació *i*, per tant, no se'n poden desvincular. Tanmateix, la gestió i l'ús que se'n fa a l'actualitat pot donar lloc a incomprensió quan es parla per exemple de conceptes com *Open Data* o *Big Data*, on la dada sembla existir fora de la informació de manera autònoma.

Creiem útil i pedagògic afegir el concepte "dades" a la definició d'informació pública *i*, evidentment, també el de "document", per tal que s'entengui que la fixació de la informació en un suport, sigui quina sigui la seva natura analògica o digital, és independent del dret d'accés i no l'ha de limitar. En aquest sentit ens sembla útil considerar la definició de "documents públics" que aporta l'article 1.2 b) del Conveni del Consell d'Europa sobre l'accés als documents públics: "tota la informació enregistrada de qualsevol forma, elaborada o rebuda, i en possessió de les autoritats públiques".

Com clarament estableix aquest conveni d'abast europeu, la informació pública forma part inherent dels documents públics i no a l'inrevés, com sembla indicar l'actual redactat de la proposició de llei. Cal, per tant, referir-se als documents i a les dades, i també dir que han de tenir caràcter o valor d'originals (fonts primàries), de forma que se'n garanteixi la seva autenticitat. Això no exclou que es publiquin en forma agregada o reelaborada per a facilitar-ne l'ús i comprensió, però sempre que remetin de forma explícita a la font original, tal com hem anat considerant en els punts anteriors.

La nostra proposta de definició d'informació s'inspira en la proposada per l'article 13 de la llei 19/2003, si bé la perfecciona tècnicament, a la vegada que evita la tautologia retòrica manifesta a l'actual article 19.1 de la proposició de llei, on la informació pública es defineix amb el mateix concepte d'"informació".

Considerem, finalment, que la definició d'Informació Pública hauria de precedir totes les altres definicions proposades per ser l'objecte primer de la llei.

Article 3.5

En aquest article convindria deixar l'enumeració oberta dels subjectes, a fi i efecte de poder-hi incloure els nous que es puguin esdevenir o de permetre aplicar aquest article als subjectes que s'hagin transformat en noves estructures.

Article 5.2

Text actual	Proposta d'esmena
“Als efectes dels que estableix l'apartat anterior, l'Administració pública garantirà la transparència i la comprensió de la informació pública mitjançant un sistema integral d'informació i coneixement en format electrònic”	“Als efectes dels que estableix l'apartat anterior, l'Administració pública garantirà la transparència i la comprensió de la informació pública mitjançant un sistema integral d'informació i coneixement en format electrònic, el disseny del qual es fonamentarà en l'ús preferent dels sistemes de gestió de documents públics, en tant que facilitadors de dades i documents autèntics, i del marc d'interoperabilitat del sector públic”

Arguments:

Suggerim reforçar conceptualment el terme poc concret i ambigu de “sistema integral d'informació i coneixement en format electrònic”, vinculant-ho explícitament als requeriments tècnics i operatius que la legislació sobre l'ús de mitjans electrònics del sector públic ja ha fixat. Tal com el punt 6 d'aquest mateix article detalla pel que fa a garantir l'ús d'estàndards per a l'accessibilitat, trobem igualment necessari que el punt 2 es doti d'una referència clara als fonaments normatius en matèria de gestió documental que qualsevol aplicatiu electrònic destinat a informar sobre el contingut dels documents públics ha de tenir en compte.

Cal recordar, inicialment, que segons l'article 7.1 de la Llei 10/2001 d'arxius i documents, tant les administracions com les entitats titulars de documents públics han de “disposar d'un únic sistema de gestió documental que abasti la producció, la tramitació, el control, l'avaluació i la conservació dels documents i l'accés a aquests”. A més, el punt 2 d'aquest mateix article detalla que “amb independència de les tècniques o els suports utilitzats, tots els documents públics han de tenir garantides l'autenticitat i la integritat dels continguts, i també la conservació i, si és procedent, la confidencialitat”.

Així, doncs, el sistema integral d'informació i coneixement en format electrònic que ha de permetre la publicitat activa de la informació continguda en els documents públics ha d'estar integrat i fonamentat en el sistema de gestió documental (SGD), ja que és aquest últim el que, per llei, garanteix l'autenticitat i

integritat dels continguts objecte d'informació. A més, el SGD garanteix també que, de manera progressiva, la ingent quantitat d'informació continguda en documentació analògica pugui ser objecte de digitalització i s'incorpori, per tant, al Portal de la Transparència sense perdre cap dels seus atributs essencials.

Pel que fa, estrictament, a l'ambient electrònic, no podem passar per alt el Marc d'Interoperabilitat del sector públic, definit a l'article 19 de la Llei 29/2010 de l'ús de mitjans electrònics del sector públic a Catalunya, i que té en compte tant l'Esquema Nacional de Interoperabilitat (ENI) com el Marc europeu d'interoperabilitat. A l'ENI, de fet, hi trobem descrits amb detall tots els components d'una correcta política de gestió de documents electrònics al seu capítol X (RD 4/2010) que, forçosament, haurà de respectar i integrar el Sistema integral d'informació i coneixement que proposa l'actual proposició de Llei, si es vol evitar una inacabable tasca de reelaboració d'informació amb la inevitable pèrdua de fiabilitat que comportaria.

Article 5.4

Text actual	Proposta d'esmena
“El sistema es fonamenta en el Portal de la Transparència que és l'instrument bàsic i general per donar compliment i efectivitat a les obligacions de transparència que estableix la Llei (...)”	“El Portal de la Transparència és l'instrument bàsic i general del sistema de gestió de documents de l'administració per donar compliment i efectivitat a les obligacions de transparència que estableix la Llei (...)”

El sistema no es pot fonamentar mai en una de les seves parts sinó en l'estructuració organitzada de tot un seguit d'instruments. En aquest sentit considerem el Portal de la Transparència com un instrument més en la publicitat de la informació pública que disposen les organitzacions.

Els fonaments del sistema, com hem apuntat en l'esmena al punt 2 d'aquest mateix article, només poden ser el conjunt de requeriments i funcionalitats establertes per la normativa específica sobre gestió de documents i la interoperabilitat dels mitjans electrònics. El Portal de la Transparència, doncs, ha de ser l'instrument del sistema d'informació que, al seu torn, està integrat en el més ampli sistema de gestió documental de l'administració que en sigui titular.

Article 6.1

Text actual	Proposta d'esmena
<p>“d. Ordenar temàticament la informació per tal que la seva localització sigui fàcil i intuïtiva. Aquesta ordenació s’haurà de fer, com a mínim, amb criteris temàtics i cronològics i incorporant índex o guies de consulta.”</p>	<p>“d) Ordenar temàticament la informació per tal que la seva localització sigui fàcil i intuïtiva. Aquesta ordenació s’haurà de fer, com a mínim, amb criteris temàtics, cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu, i incorporant índex o guies de consulta.”</p>

Proposem ampliar les possibilitats d'ordenació que es preveuen al punt d). Considerem que l'ordre cronològic i temàtic són dos criteris bàsics però insuficients, i que caldria incorporar també l'ordenació en base als grups de sèries documentals emprats pels quadres de classificació corporatius, sempre que n'hi hagi. Aquests quadres es troben a disposició de les administracions per a una classificació uniforme i coordinada de la documentació de l'organització i permeten un coneixement transversal i complet de la informació en mans de les administracions. Afegir aquesta possibilitat, sense excloure les altres, enriquirà els camins per accedir a la informació del Portal de la Transparència i permetrà vincular de manera més ordenada la documentació interna amb aquella que es vol publicitar amb la utilització de codificacions coherents.

De fet, els àmbits d'informació pública recollits a l'article 8 (jurídica, gestió econòmica i pressupostària, programació i planificació, contractació, convenis i activitat subvencional) coincideixen amb alguns dels grups de sèries o algunes de les sèries dels quadres de classificació (QdC) ja existents per al conjunt de les administracions públiques. Emprar l'estructura funcional dels QdC corporatius permetrà, a més, fonamentar amb força més fiabilitat que els mers índexs temàtics o cronològics la integració i la interoperabilitat de la informació provinent dels diferents portals de transparència de les administracions.

Al seu torn, el desglossament de la informació d'aquests àmbits que trobem en els punts dels articles 10 a 15 de la proposició de llei té el seu equivalent en expedients i, fins i tot, unitats documentals simples que conformen aquests expedients. Tots ells (des dels grups de sèrie a les unitats documentals simples), tal com fixa la Llei 10/2001, obligatòriament han de ser codificats, descrits i accessibles en el marc del SGD particular de cada organització. I, el que és més important, únicament a través de la vinculació al SGD es pot garantir que la informació que contenen –tal com pretén aquesta proposició de llei– sigui

realment actualitzada i vigent, ja que n'és un component insubstituïble l'estat de tramitació real de cada expedient.

Finalment, entenem que, en l'actual context de limitacions pressupostàries, és essencial evitar la duplicació de feina i costos que suposaria l'elaboració de nous processos d'informació i descripció, tal com són previstos en l'actual articulat, quan aquests ja formen part integral de la gestió documental que diàriament es duu a terme en les nostres administracions. Caldria, simplement, aprofitar-los i donar-ne visibilitat, precisament, a través del Portal de la Transparència.

Text actual	Proposta d'esmena
“e) Utilitzar formats informàtics per a facilitar la consulta que siguin fàcilment comprensibles i que permetin la interactuació.”	“e) Utilitzar format informàtics per a facilitar la consulta que siguin fàcilment comprensibles i que permetin la interoperabilitat.”

Proposem també substituir el terme “interactuació” per “interoperabilitat” al punt e) d'aquest article, per mantenir la coherència conceptual amb la legislació que s'ha ocupat anteriorment de l'ús de mitjans electrònics al sector públic de Catalunya (articles 19 i 20 de la Llei 29/2010) o d'àmbit estatal (RD 4/2010). D'aquesta manera, assegurem la utilització dels formats informàtics des de diferents administracions públiques treballant amb un esquema comú d'intercanvi d'informació i documents.

Article 8.1

Text actual	Proposta d'esmena
<i>No consta</i>	“l) Relació anonimitzada de tots els expedients i fitxers que disposa cada organisme, amb l'objectiu que el ciutadà disposi dels mitjans d'informació per exercir de forma ajustada i precisa el seu dret d'accés. El responsable de construir i mantenir actualitzada aquesta relació seran els arxius centrals de cada organisme.”

Per una visió completa de la informació pública en mans de l'Administració suggerim afegir un punt on es faci referència a fer pública la informació dels expedients i fitxers que disposa cada organisme amb la finalitat que cada ciutadà disposi dels mitjans d'informació més complets i adients per exercir de forma ajustada el seu dret d'accés.

Article 8.2

Text actual	Proposta d'esmena
<i>No consta</i>	“Les taules d'avaluació documental elaborades per la Comissió Nacional d'Avaluació, Accés i Tria Documental definiran l'adequació i les restriccions de cada conjunt d'informació al règim de transparència d'acord amb els supòsits d'aquesta llei.”

11

Proposem afegir un article que on s'especifiqui que les Taules d'Avaluació Documental (TAD), elaborades per la Comissió Nacional d'Avaluació, Accés i Tria Documental (CNAATD), definiran, per a cada conjunt d'informació avaluada, si està subjecta al règim de transparència d'acord amb els supòsits que s'indiquen en aquesta Llei i amb quines restriccions. En aquest sentit, cal tenir en compte que ja tota la informació reconeguda a l'article 8.1 ha d'estar convenientment avaluada per la CNAATD a fi i efecte que tingui precisat en tot moment el règim d'accés més adequat, tal com l'article 19 de la Llei 10/2001 i l'article 10 del decret 13/2008 habiliten aquesta comissió per a poder-ho fer.

És important en aquest punt fer esment amb detall de les TAD, ja que són l'instrument que disposen les administracions públiques catalanes per a determinar la conservació i els criteris sobre l'aplicació de la normativa que regeix l'accés als documents. En aquest sentit, proposem que s'incrementi la capacitat instrumental d'aquestes taules avaluant no només l'accés, sinó també l'adequació de la transparència descrita en aquesta llei.

Article 8.3

Si s'incorpora la proposta d'article 8.2, proposem que l'actual 8.2 passi a ser el 8.3.

Article 9.1

Text actual	Proposta d'esmena
<i>No consta</i>	"i) Els catàlegs de processos, les guies de procediment, els quadres de classificació documentals i les taules de conservació, eliminació i accés als documents i dades, les quals sempre inclouran el règim d'accés previst sobre les sèries documentals classificades."

En aquest article proposem afegir un punt on es mencionin els principals instruments de classificació i descripció documental, ja que són part fonamental de la informació institucional i organitzativa de l'Administració. Aquests instruments, de fet, són elaborats a partir d'un exhaustiu anàlisi de l'administració productora, tant pel que fa a les seves funcions com a la seva organització, i no fan altra cosa que reflectir en l'àmbit de la producció documental les seves competències. D'entre aquests instruments, proposem que s'incloguin aquells que de manera més evident permeten al ciutadà obtenir una informació global de la documentació disponible i del seu grau d'accés: els catàlegs de procediments i processos, el quadre o quadres de classificació operatius a l'organització i el quadre d'accés sobre les sèries documentals classificades. Aquests instruments, a més, garanteixen, mitjançant la codificació que en resulta, la identificació unívoca de la documentació que conté la informació sol·licitada.

Aquesta incorporació permetrà donar compliment, d'una banda, a la necessitat d'informar sobre "bases de dades i arxius que contenen la informació directament relacionada amb l'interès dels ciutadans", tal com preveu l'article 28 c) de la Llei 26/2010. Cal afegir, a més, que l'article 37.9 de la Llei 30/1992 exigia l'obligació d'informar dels documents que obren en poder dels ens obligats a complir la llei a fi i efecte que se'n conegui l'existència i el ciutadà pugui sol·licitar-ne la consulta. Aquest aspecte, tanmateix, en la modificació realitzada a la Disposició final primera de la Llei 19/2013, no ha estat incorporat al redactat. Ens semblaria molt positiu que la llei catalana ho incorporés, per tal que, com hem dit, doni solidesa a l'article 28 c) de la Llei 26/2010 que sí que ho contempla.

Tot plegat permetrà fer palès que darrera de la publicitat activa també hi ha un treball d'organització rigorosa i de gestió eficient dels documents de l'administració. A més, permetrà que les administracions que no tenen sistemes de gestió de documents plenament implantats, els acabin de desenvolupar com a

mesura fonamental que millorarà substancialment l'accessibilitat a la informació i, en conseqüència, afavorirà la transparència.

Article 13.2

La concreció d'un apartat especial i diferenciat per a la contractació pública hauria de ser extensible a tots els àmbits de la transparència. En realitat el que convindria és una exposició clara i ben delimitada dels àmbits en què s'estructurarà el Portal de la Transparència, evitant una ordenació merament basada en la cronologia o l'ordre alfabètic. Així, ja hem proposem ampliar els elements d'ordenació als grups o subgrups de sèries delimitats als quadres de classificació de la documentació pública de les organitzacions com a estructura de base per a l'accés a la informació del Portal de la Transparència a l'esmena de l'article 6.1.

En certa manera, aquest article és redundant en relació a l'article 13.1 on ja es detallen les particularitats de les diferents fases de la contractació pública. Si el que es pretén és considerar de manera autònoma tota aquesta informació i demanar-ne el màxim de claredat possible, en realitat potser estem menystenint o desvirtuant l'interès que els ciutadans puguin tenir en aspectes relacionats amb la gestió i redistribució econòmica dels recursos en altres àmbits. Per això insistim en què aquest article pot ser sobrer.

Article 18

El punt 2 estableix que no cal cap motivació explícita ni cap interès personal per tal d'exercir el dret d'accés a la informació pública. Recomanem que, conseqüentment, s'hi adequi l'article 26 de la Llei 26/2010 on es determina que només "Els ciutadans que tenen la condició de persones interessades en el procediment administratiu en tramitació tenen dret a accedir a l'expedient i obtenir-ne una còpia".

Article 19.1

Remetem a les observacions fetes sobre el concepte d'Informació Pública a les consideracions de l'article 2.1 on considerem que hi hauria d'aparèixer aquesta definició. Proposem, per tant, l'eliminació de l'article 19.1, o bé utilitzar-lo per una clarificació més completa del concepte d'Informació Pública que no es redueixi a la seva definició.

Article 20.6

Hem d'insistir en la necessitat d'integrar i homogeneïtzar les disposicions normatives prèvies sobre accés a la documentació pública en el marc d'aquesta proposició de llei. En concret, tant el títol IV de la Llei 10/2001 d'arxius i documents com la reglamentació pròpia de la Comissió Nacional d'Accés, Avaluació i Tria Documental (Decret 13/2008 sobre accés, tria i avaluació de documents) no poden ser obviats, ja que, a manca d'una derogació explícita que no trobem en l'actual proposició, fan també de la CNAATD garant del dret d'accés amb capacitat d'emetre informes sobre les reclamacions de les persones i de les entitats públiques i privades que considerin vulnerat llur dret d'accés als documents i sobre les derogacions singulars de la normativa sobre accés als documents. A més, la CNAATD, de manera sistemàtica, s'encarrega d'elaborar les Taules d'Avaluació Documental que determinen el règim d'accés als documents públics, d'acord amb la legislació vigent. Remetem a la proposta d'esmenes que fem als articles del Títol Quart.

Article 22.2

Text actual	Proposta d'esmena
“Els límits del dret d'accés es consideren temporals quan així ho estableixi la llei que els regula i mentre es mantinguin les raons que justifiquin la seva aplicació.”	“Els límits del dret d'accés a consideren sempre temporals d'acord amb el que estableix la legislació d'Arxius i documents i mentre es mantinguin les raons que justifiquin la seva aplicació.”

Entenem que amb aquest redactat tan ampli ja quedarien incloses les limitacions establertes a l'article 36 de la Llei 10/2001 d'Arxius i documents, però d'igual manera que es fa referència explícita en el cas de la legislació sobre protecció de dades personals, per exemple a l'article 24.3 de la proposta de llei, considerem que els límits del dret d'accés han d'estar subjectes a temporalitat sempre i cal fer constar que es resoldran d'acord amb el que estableix la legislació d'arxius i documents tant pel que fa al termini de caducitat com a les seves excepcions. En aquest sentit, els terminis de caducitat ja s'expressen a l'article 36.1 de la llei ja esmentada i les excepcions a l'article 36.2 que haurien de ser considerats en aquesta llei de transparència.

Article 23.3

Text actual	Proposta d'esmena
“Als efectes d'aquest article es consideren en qualsevol cas com a íntimes, les dades relatives a la ideologia de les persones, l'afiliació sindical, la religió, les creences, l'origen racial, la salut i la sexualitat.”	“Als efectes d'aquest article es consideren en qualsevol cas com a íntimes, les dades relatives a la ideologia de les persones, l'afiliació sindical, la religió, les creences, l'origen racial, la salut i la sexualitat, i també les dades recollides amb finalitats policials sense consentiment de les persones afectades i les dades relacionades amb casos de violència de gènere.”

15

Considerem important vincular aquest article al nivell de protecció alt determinat a la LO 15/1999 de protecció de dades de caràcter personal i descrit amb més detall a l'article 81.3, punts a), b) i c) del RD 1720/2007, on s'inclouen les dades recollides amb finalitats policials sense consentiment de les persones afectades i també les dades relacionades amb casos de violència de gènere.

Proposem o bé completar el text de l'article fent menció amb aquests afegits o bé fent una remissió a l'article 81.3 a), b) i c) del RD 1720/2007, on s'aprova el reglament que desenvolupa la LO 15/1999.

Article 25

Text actual	Proposta d'esmena
“Accés parcial a la informació.”	“Accés parcial a la informació i a la documentació.”

Instem, tal com hem expressat a les esmenes a l'article 1.1, a utilitzar el terme “documentació” simultàniament al d' “informació” en tant que permet completar l'objecte del dret d'accés i no el redueix a la informació. En aquest sentit, considerem que la gestió de documents permet reconèixer no només les dades relatives al contingut del document, sinó també les dades relatives a la seva estructura i el seu context. Aquests dos elements, inherents a la pròpia existència del document i a la seva forma, són essencials per a reconèixer la seva autenticitat i fiabilitat. Si només parlem d'informació, aleshores simplifiquem el dret

d'accés al contingut, quan l'accés a les dades d'estructura i context també poden aportar informació important a la part interessada. Tal com ha mencionat Josep Matas i Balaguer² "la transparència, si es vol que sigui real, ha de ser una qüestió a considerar des del primer moment, des de la mateixa gènesi de la documentació, que hauria de ser elaborada o concebuda pensant que ha de fer també aquesta funció: recuperable fàcilment, en formats adequats, relacionada en índexs".

D'igual manera, com ja hem argumentat anteriorment, disposar el concepte "documentació" permet vincular la llei a les directrius del Conveni del Consell d'Europa expressades en el seu propi objecte d'aplicació, és a dir, els "documents públics".

Article 25.2

Text actual	Proposta d'esmena
<p>"Si la restricció d'accés només permet la consulta d'una informació distorsionada, sense sentit o que pot donar lloc a equívocs, l'Administració, prèvia audiència de l'interessat, podrà denegar íntegrament la sol·licitud."</p>	<p>"L'òrgan regulador de la Transparència i l'Accés a la informació vetllarà per evitar restriccions d'accés que dificultin la comprensió parcial o total de les dades i la documentació que aporten la informació. Si la restricció d'accés o l'ocultació parcial de dades dificulta la comprensió de la informació, l'interessat podrà sol·licitar a l'Administració audiència per aclarir-ne la interpretació. L'Administració podrà aportar els aclariments contextuals necessaris sempre que no revelin la informació que ha estat legalment ocultada."</p>

Considerem que aquest supòsit no hauria de ser possible i que provocaria indefensió a una part interessada que legítimament pogués accedir a la informació i documentació sol·licitada. Un grau tant alt de distorsió en la documentació hauria d'evitar-se en tot moment i caldria, tot i protegir les dades personals que pertoqués, garantir una representació mínima del contingut sol·licitat. Argumentar

² MATAS BALAGUER, Josep. "Dues mancances (més) de la Llei de Transparència", post al blog de Legalment.net [19-12-2013]: <http://www.legalment.net/category/acces-a-la-informacio/>

distorsió o informació sense sentit en la documentació d'origen i fomentar una restricció d'accés que provoqui aquestes disfuncions pot acabar impedit un possible accés legítim.

Una restricció d'accés que impossibiliti un accés legítim a part de la informació sol·licitada es pot comprendre com una denegació total d'accés i, insistim, no ho creiem convenient. Considerem més oportú que l'òrgan regulador de la Transparència i l'Accés a la informació vetlli perquè les restriccions d'accés no suposin situacions d'aquest estil i que garanteixin sempre un accés mínim a la informació sol·licitada.

Article 25.3

Proposem eliminar aquest article atès que se sotmet a criteris subjectius no quantificables que afecten i minven el dret d'accés recollit a l'article 105b de la Constitució, als articles 35 i 37 de la Llei 30/1992 i a l'article 27 de la Llei 26/2010 de règim jurídic de procediment de les administracions públiques de Catalunya, a més de passar per alt l'article 7 de la Llei 10/2001, que obliga les Administracions titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental que abasti la producció, la tramitació, el control, l'avaluació i la conservació dels documents i l'accés a aquests, havent-ne de garantir el tractament correcte dels documents públics mentre siguin utilitzats administrativament en les fases activa i semiactiva. Per tant, entenem que és particularment capciosa i provoca indefensió a la part sol·licitant usar l'incompliment de la legislació com a escut per a denegar l'accés a la documentació o informació.

En entorns electrònics, a més, la possible dificultat tècnica de creuar dades entre bases de dades en disposició de l'Administració podria ser argumentada per a denegar l'accés, element que perjudicaria encara més la missió final d'aquesta llei com és la promoció de la transparència.

Article 26.2

Text actual	Proposta d'esmena
"Amb caràcter potestatiu, el sol·licitant pot exposar els motius que justifiquen l'exercici del dret d'accés. L'absència de motivació no pot ser en cap cas causa per a denegar la sol·licitud. En aquest cas, la resolució haurà de tenir en compte els motius del sol·licitant, especialment si fos	"Amb caràcter potestatiu, el sol·licitant pot exposar els motius que justifiquen l'exercici del dret d'accés. L'absència de motivació no pot ser en cap cas causa per a denegar la sol·licitud."

denegatòria.”	
---------------	--

Considerem que aquest article es contradiu amb l'article 18.2 on es diu que no cal “cap interès ni cap motivació” per a l'exercici del dret d'accés. Per quin motiu caldria tenir en compte els arguments del sol·licitant, “especialment si [la resolució] fos denegatòria”, si aquests motius són purament opcionals i no condicionen l'exercici del dret d'accés? Proposem suprimir la darrera frase de l'article per a una millor comprensió.

18

Article 27.1

Text actual	Proposta d'esmena
“Les sol·licituds es poden presentar per qualsevol mitjà, inclòs els electrònics, sempre i quan permetin deixar constància dels requisits a què es refereix l'article anterior.”	“Les sol·licituds es podran presentar per qualsevol dels mitjans que preveu l'article 25 de la Llei 26/2010 de règim jurídic de procediment de les administracions públiques de Catalunya, d'igual manera que podran triar el canal de resposta que consideren oportú.”

Per a una major claredat d'aquest article proposem fer menció explícita a tots els canals i vies de presentació de sol·licituds que preveu l'article 25 de la Llei 26/2010 de règim jurídic de procediment de les administracions públiques de Catalunya. En aquest mateix article ja es menciona que els ciutadans tenen dret a triar el canal de presentació de sol·licituds i el canals de recepció de respostes.

Article 27.2

Text actual	Proposta d'esmena
“En el cas de sol·licituds formulades per mitjans electrònics, es podrà utilitzar la signatura electrònica o directament una adreça de correu electrònic d'acord amb els requisits que s'estableixin reglamentàriament.”	“En el cas de sol·licituds formulades per mitjans electrònics i telemàtics, es podrà utilitzar la signatura electrònica o qualsevol altra sistema que permeti garantir la seguretat de la transmissió, tant per a la pròpia sol·licitud com per a la transmissió de dades o documents

	en una eventual resposta. Els requisits per a formular les sol·licituds podran ser establerts reglamentàriament atenent el disposat tant a la Llei 26/2010 com a la Llei 29/2010, pel que fa a aquests aspectes.”
--	---

De la mateixa manera que hem expressat a la proposta d'esmena de l'article 27.1, proposem de mencionar explícitament el que ja preveuen tant l'article 45 de la Llei 26/2010 com l'article 14 de la Llei 29/2010. En aquest segon es mencionen les característiques de la signatura electrònica a utilitzar, així com les de les alternatives possibles. Considerem a més, que al tractar-se d'un dret personal, com és el dret d'accés, el mètode d'autenticació hauria de ser prou robust com per a garantir la seguretat de la transmissió de la sol·licitud. Si la petició d'accés suposa la transmissió de dades o documents electrònics, aquest tipus de seguretat serà més que necessària.

Article 27.3

Text actual	Proposta d'esmena
<p>“Les sol·licituds d'informació es poden adreçar:</p> <p>a. A l'entitat o òrgan administratiu que posseeixi la informació</p> <p>b. A les oficines responsables de la informació pública previstes a l'article 38 d'aquesta llei.”</p>	<p>“Les sol·licituds d'informació es poden adreçar a qualsevol òrgan d'acord amb el que estableix la legislació de règim jurídic de procediment administratiu espanyola i catalana, inclosos els arxius com a centres custodis de la documentació en fase semiactiva i històrica.”</p>

D'acord amb l'article 38.4b de la Llei 30/1992, les sol·licituds que els ciutadans dirigeixin als òrgans de les Administracions Públiques podran presentar-se, entre d'altres llocs, als registres de qualsevol òrgan administratiu que pertanyi a l'Administració General de l'Estat, als de qualsevol Administració de les CCAA, als de qualsevol Administració de les Diputacions, als Ajuntaments referits a l'art. 121 de la Llei 7/1985 reguladora de les Bases del Règim Local, o als de la resta d'entitats que integren l'Administració local si s'hi ha subscrit un conveni.

També, l'article 25 de la Llei 26/2010 regula el dret dels ciutadans a presentar les sol·licituds fins i tot a d'altres administracions diferents de la que s'ha presentat la sol·licitud i l'article 49.1 e) és prou explícit quan estableix que el desconeixement de l'òrgan al qual s'ha de dirigir la sol·licitud no constitueix en cap cas un obstacle per a la tramitació d'aquesta.

Es pot fer esment, fins i tot, del tràmit de la petició genèrica a través de l'Oficina Virtual de Tràmits (OVT) que permet que el ciutadà presenti una sol·licitud, escrit o petició sobre qualsevol assumpte, sense haver d'especificar el departament o òrgan competent.

Article 28.1

Text actual	Proposta d'esmena
“Si la sol·licitud d'informació es formula en termes imprecisos o massa genèrics, l'Administració ho farà saber al sol·licitant perquè concreti i especifiqui la informació a la qual vol tenir accés. Aquest tràmit suspendrà el termini per a resoldre.”	“L'Administració facilitarà formularis i models de sol·licitud amb les dades mínimes necessàries per a la localització de la documentació o informació requerides pel ciutadà.”

En relació en aquest article caldria instar a que l'Administració disposi de formularis o models de documents que permetin recollir els elements mínims o obligatoris perquè el ciutadà pugui incloure'ls en la sol·licitud d'accés.

Article 28.2

Text actual	Proposta d'esmena
“L'Administració ha de prestar assessorament i assistència al sol·licitant amb la finalitat que pugui concretar la seva petició.”	“L'Administració haurà de posar a disposició del sol·licitant els inventaris de la documentació i la informació de l'organisme, tant es trobin en fases activa, semiactives o inactives. El responsable de prestar aquest assessorament serà, en primer terme, l'òrgan custodi de la informació, i en cas d'indeterminació en la petició, el responsable de l'Arxiu Central de

	<p>l'organisme".</p> <p>"Tots els organismes, en el termini ..., hauran de publicar els inventaris de la informació que pugui ser sol·licitada com a part de la implantació dels sistemes de gestió documental que requereix la Llei 10/2001 en el seu article 5".</p>
--	--

Considerem necessari afegir més concreció en aquest article i delimitar amb detall quina mena d'assessorament i assistència es pot rebre i a qui competeix aquesta prestació als efectes que la part interessada pugui comprendre i conèixer on resideix la informació i la documentació que sol·licita. En aquest sentit, la major part de la informació i la documentació pot ser coneguda a partir dels inventaris i els instruments de descripció que ja hem descrit a l'esmena de l'article 9.1. En cas d'indeterminació en la petició o manca de claredat, l'assessorament podrà rebre la mediació dels responsables dels arxius centrals dels organismes, les funcions dels quals venen definides a l'article 28 de la Llei 10/2001 d'Arxius i documents.

Insten, finalment, a fixar un termini de temps concret, per tal de garantir l'efectivitat d'aquest article.

Article 28.3

Text actual	Proposta d'esmena
<p>"Si aquest tràmit de subsanació no és complert pel sol·licitant dins el termini establert, que no podrà ser inferior a 10 dies, se'l considerarà desistit del procediment i s'arxivarà l'expedient."</p>	<p>"Si aquest tràmit de subsanació no és complert pel sol·licitant dins el termini establert, que no podrà ser inferior a 10 dies, se'l considerarà desistit del procediment i s'arxivarà l'expedient, sempre que l'Administració hagi posat a disposició de la ciutadania els instruments de descripció adequats per a la cerca de la informació."</p>

Tal com s'ha argumentat a l'article 25.3, l'Administració s'hauria d'assegurar que les mancances en les sol·licituds d'accés no vinguin motivades per una deficient descripció de la documentació que impedeix o dificulta la delimitació de la petició.

En aquest sentit insistim en fer del tot efectiva l'aplicació de l'article 7 de la Llei 10/2001, que obliga les Administracions titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental que abasti la producció, la tramitació, el control, l'avaluació i la conservació dels documents i l'accés a aquests, havent-ne de garantir el tractament correcte dels documents públics mentre siguin utilitzats administrativament en les fases activa i semiactiva.

Considerem que el desistiment o l'arxivament de l'expedient no pot venir provocat per una manca de precisió de la sol·licitud provocada per un deficient sistema de gestió de la documentació. L'Administració no podrà escudar-se en aquest article quan és la manca d'uns instruments de descripció o l'absència d'un sistema de classificació allò que provoqui la poca precisió de les sol·licituds d'accés.

Article 28.4

Text actual	Proposta d'esmena
“L'arxiu de l'expedient, no exclou el dret a presentar una nova sol·licitud que compleixi els requisits establerts per aquesta llei.”	“L'arxiu de l'expedient de sol·licitud d'accés a informació pública no exclou el dret a presentar una nova sol·licitud que compleixi els requisits establerts per aquesta llei.”

Instem a un redactat que no deixi espai a equívocs amb el concepte "arxiu de l'expedient", ja que ha de quedar clara la diferència entre l'expedient objecte de la sol·licitud d'accés (i que en el cas que estigui arxivat o en fase no activa, no té perquè veure'n limitat el seu accés) i l'expedient que s'incoa arran de la sol·licitud d'accés.

Suggerim, a més, que aquesta tipologia d'expedient de sol·licitud d'accés rebi una nomenclatura clara, a fi i efecte que es pugui integrar en el Sistema de Gestió de Documents de qualsevol organització pública que en rebi la petició i que l'hagi d'incoar, i que sigui convenientment avaluat per la CNAATD pel que fa als terminis de conservació o eliminació.

Atendre a l'esmena que proposem permetrà fixar una única nomenclatura i un únic tipus documental que totes les organitzacions podran utilitzar des del moment inicial en què s'apliqui aquesta nova llei, així com donar-lo a conèixer de manera homogènia a la ciutadania.

Article 29.1

Text actual	Proposta d'esmena
<p>“Seran inadmeses a tràmit les sol·licituds d'accés a la informació pública quan:</p> <p>a. Es refereixin a informació exclosa del dret d'accés en els termes establerts en aquesta llei</p> <p>b. Es dirigeixin a una entitat o òrgan administratiu que no disposi de la informació.</p> <p>c. Es puguin considerar com un abús de dret per ser irraonables o repetitives.</p> <p>d. Es formulin en termes excessivament genèrics, sens perjudici d'aplicar el que estableix l'article anterior quan sigui possible.</p> <p>e. Es refereixi a notes, esborranys, resums, opinions, o qualsevol documentació interna de treball, sense rellevància o interès públic.</p> <p>f. Calgui una tasca d'elaboració o de reelaboració complexa per a obtenir el resultat informatiu que es demana. En aquest cas, la informació es podrà donar en forma desglossada, prèvia audiència del sol·licitant.</p> <p>g. La informació que es troba en fase d'elaboració i s'ha de fer pública d'acord amb les obligacions de transparència del Títol II d'aquesta llei, abans del termini de tres mesos.</p> <p>h. La informació que s'ha de fer pública per determinació legal.”</p>	<p>“Seran inadmeses a tràmit les sol·licituds d'accés a la informació pública quan:</p> <p>a. Es refereixin a informació exclosa del dret d'accés en els termes establerts en aquesta llei.</p> <p>b. La informació que es troba en fase d'elaboració i s'ha de fer pública d'acord amb les obligacions de transparència del Títol II d'aquesta llei, abans del termini de tres mesos.”</p>

El punt b) d'aquest article limita el dret del ciutadà a presentar les seves peticions davant de qualsevol AAPP amb les limitacions establertes a la Llei 30/92, tal com hem dit en el comentari que realitzat a l'article 27.3. En cap cas, doncs, és un supòsit admissible perquè contravé el principi expressat a l'article 49 de la Llei 26/2010. En aquest cas, es podria proposar que les peticions es remetin a l'Arxiu

Central de l'organisme i que sigui aquest qui la redirigeixi a l'òrgan propietari de la informació.

Pel que fa al punt c), d) i f) ens remetem a l'argument ja exposat a l'article 25.3 pel qual les resolucions denegatòries a les sol·licituds d'accés han d'evitar basar-se en criteris subjectius, com ho seria entrar a valorar el caràcter abusiu o repetitiu de la petició d'accés o el seu caràcter excessivament genèric o de tractament previ complex.

Pel que fa al punt e), la documentació no determinada pel procediment reglat pot ser objecte d'interès pel sol·licitant pel seu valor informatiu i no hauria de quedar exclosa de l'accés, almenys quan l'expedient està en fase activa i no s'ha produït la neteja dels documents sobrants un cop es tanca l'expedient, prèviament a l'inici de la fase semiactiva. L'estat de la transmissió en què es troben els documents, bo i admetent que la transparència sobre la informació tal com hem apuntat a les esmenes a l'article 25, comença des del primer moment en què s'inicia la producció documental, no hauria de ser mai un impediment a la seva consulta. En aquest sentit, un bon sistema de gestió de documents permet i garanteix la identificació de cada un dels documents, sigui quin sigui el seu estat de producció, esborrany, original o còpia.

El punt h) intenta avançar-se a la ciutadania preveient que no s'admetran les peticions d'accés a la informació que ha de ser pública per mandat legal. Però aquest article no garanteix el compliment d'aquesta obligació de facilitar l'accés a aquest tipus de documentació o informació. Per tal de poder corregir aquesta possible mancança, cal que, encara amb més intensitat, l'articulat contempli la possibilitat de sol·licitar l'accés a documentació o informació que havent de ser de públic accés, encara no ho és per causes atribuïbles a la pròpia Administració o que, essent ja pública, no és prou precisa per tal de satisfer el nivell d'informació específica requerida pel ciutadà.

Article 30.1

Text actual	Proposta d'esmena
“En el supòsit de la lletra b) de l'apartat 1 de l'article anterior, la entitat o òrgan administratiu derivarà la sol·licitud d'informació a l'entitat o òrgan que disposi de la informació, si el coneix, o a la oficina responsable de la informació pública que correspongui.”	“En el supòsit de la lletra b) de l'apartat 1 de l'article anterior, la entitat o òrgan administratiu derivarà la sol·licitud d'informació a l'entitat o òrgan que disposi de la informació, si el coneix, a la oficina responsable de la informació pública que correspongui o a l'arxiu

	central de l'organització.”
--	-----------------------------

En el cas que l'esmena anterior no vingui a consideració, pensem que aquest article necessita aclariments addicionals. Els arxius centrals de les organitzacions públiques, per ésser els responsables de custodiar la documentació en fase semiactiva de la informació i la documentació pública tal com preveu l'article 28 de la Llei 10/2001 d'Arxius i documents, han de ser mencionats de manera explícita en aquesta llei, a fi i efecte d'aportar més concreció i seguretat als ciutadans que sol·licitin accés a la informació.

Article 30.2

Text actual	Proposta d'esmena
“Si l'entitat o òrgan administratiu competent pertany o depèn d'una administració diferent a la que s'ha adreçat la sol·licitud se li donarà trasllat per via electrònica, si és possible, o s'informarà al sol·licitant sobre l'Administració a la qual es considera que s'ha d'adreçar per a exercir el dret d'accés.”	“Si l'entitat o òrgan administratiu competent pertany o depèn d'una administració diferent a la que s'ha adreçat la sol·licitud se li donarà trasllat per via electrònica, i es notificarà al sol·licitant del trasllat de la seva petició a l'Administració a la qual s'ha derivat la seva sol·licitud per a exercir el dret d'accés.”

En aquest punt, considerem que ha de ser l'AAPP la que derivi la petició a l'òrgan competent, sigui de la mateixa administració o d'una altra, amb una notificació d'aquest fet al sol·licitant, tal com hem argumentat reiteradament en diversos articles d'aquesta proposició de llei.

Article 31.3

Text actual	Proposta d'esmena
“El trasllat de la sol·licitud als tercers haurà d'indicar la identitat de sol·licitant i, en el seu cas, els motius de la sol·licitud.”	“El trasllat de la sol·licitud haurà d'indicar els motius de la sol·licitud i si s'han informat, però no serà obligatori revelar la identitat del sol·licitant.”

Considerem força delicada aquesta obligació. En el cas que un cop traslladada la sol·licitud al tercer, aquest no doni el seu consentiment, les seves dades s'ocultaran, de manera que el sol·licitant mai sabrà de quina persona es tractava. Per què, aleshores, el tercer ha de conèixer la identitat del sol·licitant? Cap petició no pot ser anònima per a l'Administració receptora, però enlloc diu que hagi de ser pública, ni tampoc que se n'hagin de passar les dades a un tercer. Proposem canviar aquest article i protegir les dades identificatives del sol·licitant.

Article 32.5

Text actual	Proposta d'esmena
<i>No consta</i>	“En el cas que existeixi una Taula d'Avaluació Documental que determini el règim d'accés aplicable a una determinada informació, i no concorrin supòsits d'afectació o exclusió no previstos en l'esmentada Taula, la competència per a resoldre correspondrà al propi òrgan custodi de la informació i, en el seu defecte, al cap administratiu responsable de l'Arxiu Central.”

Proposem afegir un article en el que es manifesti també la possibilitat d'atorgar la competència per a resoldre al propi òrgan custodi de la informació, o en el seu defecte, al cap administratiu responsable de l'arxiu central, en els casos que existeixi una Taula d'Avaluació Documental que determini el règim d'accés aplicable a una determinada informació i que no hi concorrin supòsits d'afectació o exclusió no previstos en l'esmentada taula. Així, la resolució de sol·licituds es podria dur a terme de manera més àgil per a l'administració i còmoda per al ciutadà.

Article 34.2

Text actual	Proposta d'esmena
“La resolució serà estimatòria de la sol·licitud, llevat que siguin d'aplicació algun o alguns dels límits establerts per la llei. En aquest cas estimarà parcialment la	“La resolució de les sol·licituds serà per defecte estimatòria. Només es desestimarà quan sigui d'aplicació algun dels límits establerts per la

sol·licitud si fos possible, o la desestimarà íntegrament.”	Llei. La resolució estimatòria podrà decretar l'accés íntegre a la informació, o especificar-ne exclusions parcials si concorren els supòsits previstos en aquesta Llei.”
---	---

Considerem que el lliurament de la resolució a la part sol·licitant hauria d'anar acompanyat del lliurament efectiu de la informació sol·licitada.

Article 34.7

Text actual	Proposta d'esmena
“La notificació de la resolució haurà d'indicar les vies específiques de recurs i reclamació previstes en aquesta llei.”	“La notificació de la resolució haurà d'indicar les vies específiques de recurs i reclamació previstes en aquesta llei. En cas que l'accés s'hagi resolt en aplicació d'una Taula d'Avaluació Documental, caldrà citar l'esmentada taula en la motivació de la resolució, com també el DOGC on ha estat publicada.”

En el cas que s'acceptés la disposició d'un article 32.5 tal com hem proposat, caldria modificar el text de l'article adaptant-ho a aquella possibilitat.

Article 36.1

Text actual	Proposta d'esmena
“En els supòsits d'estimació total o parcial de la sol·licitud d'accés, l'òrgan competent ha de subministrar la informació a l'interessat en el format demanat, en el termini màxim de trenta dies.”	“En els supòsits d'estimació total o parcial de la sol·licitud d'accés, l'òrgan competent ha de subministrar la informació a l'interessat en el format demanat, juntament amb la notificació de la resolució estimatòria, llevat que la informació hagi de ser prèviament objecte d'agregació, anonimització

	o ocultació parcial, o qualsevol dels tractaments previstos en l'article 36.2 d'aquesta Llei. Si es donen aquestes condicions, el termini per a subministrar la informació serà de 30 dies a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució.”
--	--

Proposem una redacció més completa d'aquest article, a fi i efecte d'especificar les necessitats d'anonimització o preparació prèvia de la informació que s'ha d'aportar al sol·licitant i per tal d'afegir més claredat a la seva comprensió.

Article 36.3

Text actual	Proposta d'esmena
“La modificació del format respecte del sol·licitat ha de ser considerada en la resolució mitjançant la qual s'estima la sol·licitud d'accés, indicant el format o formats alternatius que es podran utilitzar.”	<p>"En cas que la informació no se subministri juntament amb la resolució, o es faci en un format diferent, la resolució ho haurà d'indicar, i comunicar el termini previst de satisfacció de la petició, que en cap cas serà superior a 30 dies. Eventualment, també haurà de comunicar si el sol·licitant haurà de satisfer alguna taxa en el cas de peticions que, per la seva complexitat, hagin generat un cost excessiu (o superior al cost habitual)."</p> <p>“L'Arxiu Central de cada organisme serà el responsable, un cop formalitzada la resolució i expirat el termini de revisió, de custodiar la documentació completa de totes les peticions d'accés, tant si han estat acceptades com denegades, com també de mantenir-ne un registre sistemàtic, tant dels accessos com de les còpies emeses.”</p>

Article 37.2

Text actual	Proposta d'esmena
<p>“La contraprestació exigible es determinarà d'acord amb la legislació sobre taxes i preus públics.”</p>	<p>“La sol·licitud d'accés a la informació pública és gratuïta. Només s'exigirà una contraprestació en el cas que la petició requereixi d'un tractament de dades que impliqui un cost superior o addicional a l'habitual. En aquest cas, la contraprestació es determinarà d'acord amb la legislació sobre taxes i preus públics.”</p>

La possibilitat de contraprestacions exigibles s'hauria de limitar a les peticions que requereixin d'un tractament o preparació que suposi un cost superior a l'habitual. Considerem que la norma general hauria de ser la de la gratuïtat de l'accés.

Article 39.2

Text actual	Proposta d'esmena
<p>“La Comissió actuarà amb independència orgànica i funcional i estarà integrada per un representant designat per l'Administració de la Generalitat, un representant dels ens locals designat pel Consell de Governos Locals, un representant del Síndic de Greuges, un representat de l'Oficina Antifrau de Catalunya, i un representant de l'Agència Catalana de Protecció de Dades.”</p>	<p>“La Comissió actuarà amb independència orgànica i funcional i estarà integrada per un representant designat per l'Administració de la Generalitat, un representant dels ens locals designat pel Consell de Governos Locals, un representant de la Comissió Nacional d'Accés, Avaluació i Tria Documental, un representant del Síndic de Greuges, un representat de l'Oficina Antifrau de Catalunya, i un representant de l'Agència Catalana de Protecció de Dades.”</p>

Atesa la responsabilitat legal atribuïda a la Llei 10/2001 a la Comissió Nacional d'Avaluació, Accés i Tria Documental considerem necessari la incorporació d'un representat fix d'aquesta a la comissió de Transparència o a l'òrgan que es creï per a la resolució de les sol·licituds d'accés que es preveuen en aquesta llei. Ens semblaria un contrasentit important oblidar el coneixement, la praxi i la doctrina aportada per la CNAATD en matèria d'avaluació, accés i tria documental des de fa més de 13 anys, deixant a la nova comissió o òrgan regulador la capacitat per a reinventar una nova doctrina des de l'inici. En aquest sentit, la doctrina arxivística que ha regit la praxi de la CNAATD és de vital importància per a conèixer amb profunditat la natura dels documents com a contenidors d'informació, la procedència i producció dels mateixos, la seva autenticitat i qualitat, i la seva capacitat produir tant efectes legals com per a transmetre informació de context per als ciutadans del futur.

La CNAATD s'ha encarregat des de la seva concreció legal a la Llei 10/2001 de l'elaboració de les Taules d'Avaluació Documental que hem anat citant a les nostres alegacions. Aquest instrument ha permès la solidesa dels sistemes de gestió de documents de la major part de les administracions públiques catalanes, ha permès el control i la gestió de grans volums informatius i n'ha permès la seva eliminació motivada i ajustada. Mai s'ha deixat marge a la discrecionalitat en les seves decisions i ho ha fet a partir de consolidar un equip humà compost de totes les disciplines implicades en l'ús, explotació i difusió de la documentació amb efectes legals o amb implicacions científiques.

Consideraríem un error de gran magnitud oblidar la tasca realitzada per la CNAATD o un dimensionament a la baixa de les seves competències. Sigui on sigui que el règim d'accés vingui considerat i regulat, la CNAATD i totes les seves funcions s'hi haurien d'incorporar de manera completa. No podem contemplar la possibilitat d'una separació de la consideració sobre l'accés a la informació i a la documentació pública de les consideracions sobre l'avaluació i la tria documental. Aquesta acció afebliria considerablement un sistema que malgrat les deficiències, derivades d'una adscripció poc apropiada a la seva natura, ha funcionat i ha permès la gestió de la informació de les organitzacions a bona part de l'Administració pública catalana, des de la Generalitat de Catalunya, passant per l'administració local, les universitats o l'administració de justícia.

Consideraríem un error de gran magnitud afeblir una de les estructures bàsiques del Sistema d'Arxius de Catalunya (SAC). En aquest sentit afeblir el SAC voldrà dir afeblir en bona mesura l'èxit de la Llei de Transparència, Accés a la Informació i del Bon Govern per no considerar la gestió de la documentació pública en la seva justa mesura i arraconar-la a un nivell secundari en relació amb l'objectiu final d'aquesta llei. No hi ha transparència possible sense un back-office organitzat i de qualitat. No hi ha transparència possible sense una informació gestionada adequadament i amb criteris legals, tècnics i científics

proporcionalment disposats a nivells idèntics. No hi ha transparència de qualitat si la informació que aporten els documents no és de qualitat, autèntica i fiable. No hi ha transparència possible sense una conscienciació clara i diàfana per part del legislador que la gestió de la informació és un tot complex i de gran magnitud, que necessita de l'esforç coordinat de professionals d'orígens multidisciplinaris. No hi ha transparència sense una reorganització de les pròpies administracions. No hi ha transparència sense una reconsideració dels processos administratius, sense una simplificació administrativa, sense una avaluació de l'eficiència i l'eficàcia dels procediments, sense una gestió de qualitat i certificable. No hi ha transparència, en darrera instància, si afeblim un òrgan com la CNAATD que ha treballat intensament per proveir de criteri d'accés en una país on la legislació sobre l'accés a la informació pública ha tardat tantíssim a ser legislada. No valorar el seu esforç amb una minoració de les seves capacitats és, en darrera instància, un significatiu menyspreu cap als professionals que han treballat intensament de manera cooperativa i col·lectiva perquè la informació de les nostres administracions s'hagi gestionat de la millor manera, que han vetllat per donar respostes ràpides i efectives a les constants peticions d'accés a la informació. Els professionals de la informació en l'àmbit de l'administració, és a dir, els arxivers i els gestors de la documentació, han hagut de viure en primera persona els buits i la inconsistència legislativa en matèria d'accés a la informació i ara no veurien amb bons ulls una minoració de funcions o de competències.

Certament, l'adscripció orgànica en el Departament de Cultura ha estat més un llast que no pas un benefici, als efectes de visibilitzar de manera potent tant les funcions com les consideracions de la CNAATD. La poca capacitat pressupostària per a resoldre una problemàtica com la de l'accés a la informació d'implicacions d'abast transversal, la poca comprensió de certs sectors de la cultura cap aquesta capacitat de la gestió de documents, la manca d'un seguiment intensiu en la millora i revaluació de les taules d'avaluació documental, la manca de sensibilitat, ens atrevim a dir, per part del Departament de Cultura en els darrers anys de vigència de la llei 10/2001 han provocat un rendiment no del tot desitjat en la CNAATD, però que podríem estendre a la resta de desplegament de la llei. Per aquest motiu considerem que cal una reflexió molt profunda sobre les funcions de la CNAATD i sobre el seu vincle indissociable amb la gestió documental de les Administracions públiques catalanes i amb la regulació de l'accés a la informació pública, per tal d'evitar que amb la llei de transparència que s'està elaborant perdem un dels valors més sòlids del Sistema d'Arxius de Catalunya.

L'avaluació profunda de la CNAATD, en realitat, transcendeix de manera manifesta la pròpia comissió i caldria que es realitzés sobre tot el Sistema d'Arxius de Catalunya amb especial atenció a la seva direcció i a la seva localització orgànica. Les necessitats de servei transversal que la implementació de la gestió documental ha de cobrir no es poden seguir afrontant des del Departament de Cultura. Creiem que la llei de transparència i accés a la informació, precisament,

ha de permetre reubicar orgànicament l'exercici de les competències sobre el Sistema General de Gestió Documental, inclosa la CNAATD i els Arxius Centrals, en l'estructura del nou òrgan regulador que s'ha d'acabar de definir en aquest article. Això permetria, d'una banda, assegurar l'encaix i la coordinació de tota la legislació prèvia sobre accés a la informació i documentació amb l'actual proposició i, de l'altra, dotar al nou òrgan o nova estructura d'una capacitat d'incidència real en tot l'àmbit de l'administració, mitjançant el seu lideratge en la implementació i desplegament de les polítiques de gestió de documents, de les quals l'accés n'és una part indissoluble, i amb la incorporació, a cost zero, dels tècnics d'arxiu i gestió de documents, fins ara adscrits al Departament de Cultura, com a agents encarregats de coordinar l'efectiu desenvolupament de la nova llei.

La proposta que realitzem, en conclusió seria la següent:

- No desvincular l'accés de les funcions desenvolupades per la CNAATD.
- Ubicar orgànicament la CNAATD en l'estructura del nou ens regulador de la transparència que sorgeixi definitivament d'aquesta llei.
- Assumir orgànicament, per part d'aquest nou ens, la planificació i implementació del Sistema General de Gestió Documental, en l'àmbit de la Generalitat de Catalunya, bo i garantint la correcta coordinació funcional amb la resta de l'estructura arxivística sota la dependència orgànica del Departament de Cultura (bàsicament, l'Arxiu Nacional de Catalunya i la Xarxa d'Arxius Comarcals), per tal d'assolir l'efectiu compliment de les obligacions per part de les administracions fixades a la llei 10/2001.

Aquest és el sentir de l'Associació sotasignant d'aquest document. Per aquest motiu ens posem a la disposició de tots els ponents i responsables de l'elaboració de la llei per aportar qualsevol aclariment addicional a totes i cada una de les esmenes i consideracions que de manera constructiva i amb esperit positiu hem plantejat.